

SÈRIE 1

Exercici 1

1. C
2. B
3. A
4. A
5. B

Exercici 2.

A. Qüestions analítiques

1. B
2. A
3. D
4. A

B. Anàlisi estructural i estilística

1.

L'estructura del fragment d'aquesta obra consisteix en el desenvolupament d'un tema que es va repetint fins a quatre vegades. Si l'estudiant compta l'exposició, tot plegat sumaria un total de 5 vegades en què s'escolta el tema, amb modificacions i desenvolupaments a cadascuna de les reexposicions. Si només indica la xifra, sense més precisions, pot obtenir 0,5 punts.

Per arribar a 1 punt, cal que detalli quelcom més sobre l'estructura. Una proposta senzilla que es donaria per bona pot ser: A-A1-A2-A3-A4 (*fortissimo*).

Es pot indicar de manera més detallada les seccions de la corda en què s'escolta el tema principal: A (tema als violins) – A1 (tema als violins i violes, extensió més llarga amb final més desenvolupat) – A2 (tema a les violes) – A3

Proves d'accés a la Universitat 2026, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

(tema als violoncel·ls) – A4 (tema als violoncel·ls, més llarg i desenvolupat, i creixent fins a resoldre amb *fortissimo*).

El tema no té un final amb una cadència conclusiva a l'audició, s'escolta només un fragment de l'obra. Caldrà tenir-ho en compte si es proposen diverses interpretacions de l'estructura. Es podria donar per bona una versió encara més simple, que seria: A / b / A'. En aquesta proposta, A correspondria al tema exposat als violins; la secció b s'identificaria amb el tema exposat a les violes, d'extensió més breu en comparació amb la primera (A); a la darrera secció A', s'escoltaria el tema exposat als violoncel·ls, acabada en una secció final creixent que arribaria amb la dinàmica fins al *fortissimo*.

2.

Es tracta de l'Adagio per a cordes, op. 11 de Samuel Barber (0,5 punts). Si només indiquen l'obra, o l'autor, s'obtenen 0,25 punts. Per assolir els 0,5 restants, cal que s'indiqui algun dels continguts següents, posant-ho en relació amb el moment històric (0,25 punts) i el moviment estètic (0,25 punts).

Moment històric

L'obra es va compondre a la primera meitat del s. XX, als Estats Units. La primera versió d'aquesta peça la va concebre S. Barber com el segon moviment del seu Quartet de corda núm. 1, op. 11 en si m (1936). El director italià Arturo Toscanini li va demanar que l'arrangés com a versió per a orquestra de corda. El mateix Toscanini estrenà aquesta nova instrumentació en un concert l'any 1938. L'interpretà l'Orquestra Simfònica de l'NBC (National Broadcasting Company), l'orquestra de l'emissora de ràdio NBC dels EUA.

Les dues dates d'aquesta obra, per a cambra o la versió d'orquestra, es podrien donar per vàlides, com també una aproximació. L'any 1967 S. Barber l'adaptà com a Agnus Dei, una part de la missa. Aquesta és una versió vocal.

Moviment estètic

Pel que fa a la relació de l'audició amb un corrent estètic, la música de Barber s'ha considerat de maneres diverses, però sempre allunyada de l'experimentalisme i de les avantguardes més trencadores. L'Adagio per a cordes és una obra totalment tonal, dotada d'un profund lirisme. Sovint es qualifica Barber de compositor neoromàntic, sobre tot a les obres del primer període. És important, però, que l'estudiant no ho confongui amb el Romanticisme, moviment propi del s. XIX i que en aquest cas seria un error. Barber va fer servir un llenguatge tonal ben entrat el s. XX, com altres

Proves d'accés a la Universitat 2026, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

compositors nord-americans, però com feien també alguns compositors europeus. Barber donava prioritat a l'expressió com a manera de donar sortida a l'emoció personal.

El seu Adagio per a cordes és, possiblement, una de les seves obres més conegudes. S'ha fet servir en diverses bandes sonores, com per exemple *Platoon*, *Amélie* o *L'home elefant*.

Exercici 3.

1.

L'obra més antiga és la Cinquena simfonia de Beethoven. No és fàcil trobar raonaments simples que ho justifiquin, a banda de reconèixer les dues obres, per la qual cosa poden sorgir interpretacions diverses. Cal que els raonaments siguin coherents. Poden basar-se en la gran extensió que Barber demana als instruments de corda, mentre que la simfonia de Beethoven no és tan àmplia, no arriba a notes tan agudes partint d'un registre greu. També es pot argumentar a partir de l'emoció, la llangor extrema de l'obra de Barber que no solia ser tan acusada en temps del classicisme vienès. Es pot justificar també a partir de l'estructura musical. L'obra de Barber no és tan complexa estructuralment, no segueix els patrons formals clàssics de Beethoven, tot i que els desenvolupaments i les variacions en el cas de Barber oculten un esquema més sobri. Es poden argumentar també qüestions harmòniques, com l'harmonia més clàssica en el cas de Beethoven –on les relacions de la tònica i la dominant són molt clares des d'un inici, en comparació amb les relacions harmòniques més extenses, amb progressions que fugen de la lògica clàssica, que es vinculen amb estètiques molt posteriors en el cas de l'obra de Barber. També poden argumentar que alguns encadenaments harmònics a l'Adagio per a cordes de Barber no són propis del llenguatge del classicisme, els quals identifiquen clarament l'inici de la Cinquena simfonia de Beethoven. A Barber les dissonàncies són més evidents, malgrat que en la seva interpretació, al ser més lenta i dramàtica les dissonàncies no es fan tan evidents.

2.

La Cinquena simfonia de Beethoven basa l'inici del primer moviment en un motiu format per quatre notes sobre un ritme marcat, inconfusible, a partir del qual es desenvolupa el que seria el tema A d'una forma sonata clàssica. Fins aquí s'obtidrien 0,5 punts. Per assolir els altres 0,5 punts, cal que s'indiqui com es combinen aquests motius. Ha de quedar clar en l'obra de Beethoven que apareix un segon tema, més líric –cantable, podríem dir–, sota del qual es pot sentir l'esquema rítmic inicial, el motiu cèlebre que genera l'obra. El ritme i el caràcter diferencien clarament els dos temes de l'obra de Beethoven. En canvi, a la peça de Barber el tema principal no es genera a partir d'un motiu breu. En aquest segon cas és una frase extensa, que es va repetint i desenvolupant a les diferents seccions de la corda. No és cap motiu breu la que origina la frase, a diferència de l'obra de Beethoven. No hi ha cap combinació de motius breus a l'obra de Barber.

Proves d'accés a la Universitat 2026, convocatòria ordinària. Criteri específic d'avaluació

3.

La dinàmica en l'obra de Barber és ascendent, en un gran *crescendo* fins a arribar al clímax al final del fragment proposat. Aquesta obra seria la més lineal de les dues. Si només es respon fins aquí s'obté un 0,5. Per obtenir 1 punt és necessari que es respongui també la segona part, on es posa en relació la dinàmica amb els temes i l'estructura, i es contraposen les dues obres. En el cas del fragment de la simfonia de Beethoven, les dinàmiques varien segons el motiu i el tema que s'exposa. El seu desenvolupament sol començar en piano, i la conclusió de cada part resol en dinàmica forta. A l'exposar-se el segon tema de la simfonia de Beethoven la dinàmica canvia a piano.

Exercici 4.

1.

El 1968 a la pel·lícula *2001: una odissea de l'espai* de Stanley Kubrick, i també el 1982 a la pel·lícula *Blade Runner* de Ridley Scott. Es pot donar per bo (1 punt) si només s'indica el 1968 com a punt d'inici. Es puntuarà amb 0,5 punts si es proposa només el 1982.

2.

La música creada de manera artificial no sona autèntica perquè en la interpretació li falta expressivitat, no sona prou humana, com diu el text "no té ànima". Si només s'indica fins aquí, la pregunta obté 0,25 punts. Per tenir 0,5 punts, cal que els estudiants indiquin que hi falten variacions de *tempo* i d'agògica, i també quelcom de canvis en la dinàmica, com s'exposa al text.

A la segona part de la pregunta, cal indicar que l'algoritme creat per Jorge Grundman el 2014 pot humanitzar més el resultat. Aquesta segona part aporta els altres 0,5 punts de la pregunta.

Per justificar la resposta com es demana al final les opcions són diverses, i poden ser personals. Cal que les propostes siguin coherents. Es pot donar un plus de puntuació en aquesta part de les justificacions, sempre que les dues primeres preguntes s'hagin respost adequadament.